

COMMISSIE VAN BEROEP DSI

Uitspraak van **30 april 2025** in de zaak van:

de stichting
Stichting DSI,
gevestigd te Amsterdam,
appellante,

tegen

de heer [Verweerder],
wonende te M.,
verweerder in beroep

Partijen worden hierna aangeduid als DSI en Verweerder.

1. De procedure in hoger beroep

- 1.1 DSI heeft bij een op 25 september 2024 gedateerd beroepschrift op de voet van artikel 13.2 van het Algemeen Reglement van DSI (verder: Algemeen Reglement) de beslissing van de Tuchtcommissie DSI (verder: de Tuchtcommissie) van 27 augustus 2024 (DSI 2023-01) ter toetsing voorgelegd aan de Commissie van Beroep DSI (verder: de Commissie van Beroep).
- 1.2 DSI heeft bij bericht van 4 november 2024 haar beroepschrift met gronden aangevuld met overlegging van 21 bijlagen. DSI verzoekt de Commissie van Beroep de overwegingen 6.9, 7.1 en 7.2 van de bestreden beslissing van de Tuchtcommissie te vernietigen en verzoekt de Commissie van Beroep:
- te oordelen dat de nevenactiviteiten van Verweerder een schending van in het beroepschrift genoemde artikelen uit de geldende gedragscode inhouden;
 - te oordelen dat Verweerder beleggingsdiensten heeft verleend via [Vennootschap A] en daarmee de in het beroepschrift genoemde artikelen uit de geldende gedragscode heeft geschonden.
 - Verweerder de maatregel van royement op te leggen althans een maatregel die in overeenstemming is met de ernst van de gedragingen.
- 1.3 Verweerder heeft bij een op 18 december 2024 gedateerd verweerschrift met twee bijlagen zich verweerd tegen het beroep en betoogd dat de klacht van DSI niet-ontvankelijk, dan wel ongegrond moet worden verklaard. Op 3 maart 2025 zijn drie aanvullende bijlagen met toelichting nagezonden.
- 1.4 De Commissie van Beroep heeft het beroep mondeling behandeld op 19 maart 2025. DSI werd vertegenwoordigd door mrs. M.A. van der Lecq en F. Mreijen, werkzaam bij DSI. Verweerder is verschenen, bijgestaan door mrs. Hagers en Jie Sam Foek, advocaten te Amsterdam. Beide partijen hebben hun standpunten (DSI aan de hand van een pleitnotitie) toegelicht en vragen van de Commissie van Beroep beantwoord.

2. De procedure in eerste aanleg

Voor het verloop van de procedure in eerste aanleg verwijst de Commissie van Beroep naar de bestreden uitspraak van de Tuchtcommissie.

3. Inleiding op de beoordeling van het beroep

- 3.1 Het gaat in deze zaak om het volgende.
- a. Verweerder was (via zijn eigen vennootschap) vanaf 23 februari 2010 enig aandeelhouder en bestuurder van [Vennootschap B] handelend onder de naam [Vennootschap A]. Via [Vennootschap A] was Verweerder werkzaam als

verbonden agent voor [Vennootschap C] (een vergunning houdende beleggingsonderneming die ook ingeschreven was als deelnemer van DSI).

- b. Op 1 december 2014 is Verweerder als Senior Investment Manager in dienst getreden bij [Vennootschap D]. In een persbericht van 15 december 2014 hebben de toenmalige bestuurder van [Vennootschap D] ([Bestuurder A]) en Verweerder kenbaar gemaakt dat [Vennootschap D] de overname activiteiten van [Vennootschap A] afrondt en dat met deze overname een eerste stap is gezet om de marktpositie in vermogensbeheer uit te breiden en te profiteren van de expertise van [Vennootschap A] op het gebied van beleggen middels trackers.
- c. Bij [Vennootschap D] was Verweerder medeverantwoordelijk voor het beleggingsteam. Op dat moment had Verweerder een passieve registratie als Senior Vermogensbeheerder in het register van DSI. Sinds 9 maart 2015 had Verweerder een actieve registratie als Senior Vermogensbeheerder in het register van DSI. Op het moment van de indiensttreding van Verweerder bij [Vennootschap D] is [Vennootschap A] gestopt als verbonden agent van [Vennootschap C] waarna de deelname bij DSI op 22 december 2014 is beëindigd.
- d. [Vennootschap D] is eind 2019 gefuseerd met enkele andere beleggingsondernemingen. Op dat moment is [Vennootschap E] opgericht. Verweerder is vanaf dat moment in dienst bij [Vennootschap E].
- e. Op advies van Verweerder hebben meerdere cliënten van [Vennootschap D]/[Vennootschap E] belegd in beleggingsfondsen die werden aangeboden door TCA Fund Management Group Corp. (verder: "TCA"). TCA bood vanuit de Verenigde Staten verschillende beleggingsfondsen aan. In deze beleggingsfondsen waren leningen aan bedrijven ondergebracht.
- f. Op 21 januari 2020 hebben de beleggers een 'suspension letter' van TCA ontvangen waaruit blijkt dat er geen gelden meer kunnen worden opgenomen uit het TCA Global Credit Fund. Vervolgens is op 11 mei 2020 gebleken dat TCA door de SEC – de toezichthouder vanuit de Verenigde Staten – beschuldigd wordt van fraude. De TCA-fondsen verkeren momenteel in liquidatie. Door de bewindvoerder van TCA wordt een aanvang gemaakt met de terugbetaling aan beleggers.
- g. Op 11 januari 2021 heeft [Vennootschap E] een klacht ontvangen van [Klant I]. In de klacht wordt aangegeven dat [Klant I] door Verweerder namens [Vennootschap D] is geadviseerd om in beleggingsfondsen van TCA te beleggen. [Vennootschap E] is vervolgens een intern onderzoek gestart naar de klacht en de rol van Verweerder. In het kader van dit onderzoek heeft Verweerder op verzoek aan Team Compliance van [Vennootschap E] op 20 januari 2021 een lijst van namen gemeld die rechtstreeks hebben geïnvesteerd. Uit het interne onderzoek blijkt dat Verweerder op 12 juni 2018 [Klant I] door middel van zijn mailaccount bij [Vennootschap D] heeft geadviseerd om in TCA te beleggen: "Ik adviseer € 100k in TCA te investeren." Uit het interne onderzoek is verder gebleken dat Verweerder naast zijn mailaccount bij [Vennootschap D]

ook communiceerde via zijn mailaccount van [Vennootschap A]. Uit de correspondentie blijkt dat er op 29 juli 2018 en 5 maart 2020 e-mails zijn verzonden tussen Verweerder en [Klant I] waarbij Verweerder gebruik maakte van zijn mailaccount van [Vennootschap A]. Verweerder heeft verklaard dat hij rechtstreeks € 16.500 aan vergoedingen van transacties in TCA heeft gekregen over de vijf jaar dat hij bij [Vennootschap D]/[Vennootschap E] werkzaam was.

- h. In april 2021 is de arbeidsovereenkomst tussen Verweerder en [Vennootschap E] beëindigd door middel van een vaststellingsovereenkomst.
- i. Op 12 mei 2021 heeft [Vennootschap E] een incident gemeld bij DSI. Daarna is DSI een onderzoek gestart naar de handelwijze van Verweerder dat resulteerde in het klachtrapport dat DSI op 20 juli 2023 bij de Tuchtcommissie heeft ingediend.
- j. De DSI-registratie van Verweerder als Adviseur Beleggen Maatwerk Retail is per 19 oktober 2022 door DSI beëindigd omdat Verweerder niet meer werkzaam was voor een bij DSI aangesloten werkgever.
- k. Op 9 oktober 2024 heeft Verweerder [Vennootschap E] en haar bestuurder [Bestuurder B] gedagvaard en onder meer gevorderd dat (de bestuurder van) [Vennootschap E] toerekenbaar tekortgeschoten is in de nakoming van de vaststellingsovereenkomst door zich negatief uit te laten over Verweerder. [Vennootschap E] en [Bestuurder B] hebben in de door cliënt opgestarte procedure op 7 januari 2025 voor antwoord geconcludeerd. [Vennootschap E] heeft daarbij een tegeneis ingesteld.

- 3.2 Bij klachtrapport van 20 juli 2023 heeft DSI een klacht over Verweerder ingediend bij de Tuchtcommissie. Dit rapport betreft gedragingen van Verweerder die volgens DSI in strijd zijn met de artikelen 7.1.2, 7.1.3, 7.1.5, 7.1.6, 7.1.8, 7.2.1 en 7.2.3 van het Algemeen Reglement van DSI zoals dat gold van 1 januari 2018 tot 1 mei 2020 en artikel 7.1.1, 7.1.2, 7.1.4, 7.1.5, 7.2.1, 7.2.3 en 7.2.5 van het Reglement zoals dat gold van 1 januari 2015 tot 1 januari 2018 (de in artikel 7 van het Algemeen Reglement neergelegde gedragsregels hierna: de Gedragscode). DSI heeft Verweerder in dit klachtrapport de volgende verwijten gemaakt (zie punt 30 klachtrapport):

- 1) Verweerder het interne beleggingsbeleid niet nageleefd;
- 2) Verweerder heeft bijgedragen aan een onverantwoorde hoge concentratie van TCA-fondsen in de portefeuilles van zijn klanten;
- 3) Verweerder heeft vanuit zijn privé vennootschap illegale beleggingsdiensten verleend;
- 4) Verweerder heeft zich schuldig gemaakt aan belangenverstrengeling.

Het derde klachtonderdeel (beleggingsdiensten via [Vennootschap A]) is in het klachtrapport aan de hand van twee voorbeelden ([Klant I] en [Klant 2]) uitgewerkt.

- 3.3 De Tuchtcommissie heeft in de bestreden beslissing met betrekking tot het vierde klachtonderdeel overwogen dat het op de weg van Verweerder had gelegen om

iedere schijn van belangenverstrengeling tegen te gaan en dat hij dit heeft nagelaten en daarmee in strijd gehandeld met art. 7.1.8 van de Gedragscode zoals deze vanaf 1 januari 2018 gold. In zoverre is de klacht gegrond verklaard en is volstaan met deze constatering.

- 3.4 In beroep berust DSI in het oordeel van de Tuchtcommissie dat de eerste twee klachtonderdelen niet gegrond zijn. DSI voert in beroep drie beroepsgronden aan. Verweerder voert naast inhoudelijk verweer tegen de beroepsgronden twee formele bezwaren aan. Verweerder vraagt daarbij aandacht voor de achtergrond van dit geschil omdat DSI daar geen of onvoldoende oog voor heeft. Hierop zal onder de beoordeling van het beroep worden terugkomen.

4. Beoordeling van het beroep

- 4.1 De Commissie van Beroep ziet aanleiding eerst in te gaan op de twee formele verweren van Verweerder.

Met betrekking tot de formele verweren van Verweerder

- 4.2 Verweerder voert onder verwijzing naar art. 5.1-5.3 van het DSI Reglement Commissie van Beroep aan dat DSI niet op tijd beroep heeft ingesteld met vermelding van de beroepsgronden.
- Dit verweer wordt – zoals tijdens de behandeling van het beroep al aan partijen is meegedeeld – verworpen. In het van toepassing zijnde reglement staat dat een beroep in tuchtzaken binnen een maand na verzending van de uitspraak moet worden ingesteld (art. 5.1) en dat in het beroep de bezwaren tegen de beslissing moeten worden vermeld (art. 5.2). DSI heeft op 25 september 2024 beroep ingesteld tegen de beslissing van 27 augustus 2024 (met overlegging van de bestreden beslissing). Daarbij is het verzoek gedaan aan te geven binnen welke termijn de gronden van het beroep moeten worden aangevoerd. Vervolgens heeft de secretaris van de Commissie van Beroep DSI op 7 oktober 2024 de ontvangst van het pro forma beroep bevestigd en DSI verzocht de nadere gronden uiterlijk 4 november 2024 toe te zenden. Binnen die gestelde termijn heeft DSI het beroepschrift met de gronden aangevuld. Art. 5.4 bepaalt: “*Ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend beroepschrift blijft niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege indien de Voorzitter van oordeel is dat de indiener redelijkerwijs niet geacht kan worden in verzuim te zijn geweest.*” Nu DSI binnen de beroepstermijn beroep heeft aangetekend, en daarbij aan de Commissie van Beroep toestemming heeft gevraagd op een later moment de gronden te mogen aanvoeren en namens de Commissie van Beroep die toestemming is verleend en vervolgens binnen de nader gestelde termijn de beroepsgronden zijn aangevuld, is hier sprake van een verschoonbare termijnoverschrijding als bedoeld in art. 5.4 van het van toepassing zijnde reglement.

Verweerder heeft nog aangevoerd dat bij andere klachtprocedures “bijvoorbeeld bij het Kifid of bij de Orde van Advocaten” geoordeeld wordt dat het beroep dan te laat is en daarbij is aangevoerd dat de bepalingen in het reglement anders geen waarde hebben. De vergelijking met het (wettelijk) advocatentuchtrecht gaat niet op omdat artikel 56 lid 3 Advocatenwet (imperatief) bepaalt dat een beroep wordt ingesteld bij een met redenen omklede memorie. Die wet voorziet niet in een clausule als bedoeld in art. 5.4 van het van toepassing zijnde reglement. De verwijzing naar Kifid gaat ook niet op want het reglement van de Commissie van Beroep bij Kifid voorziet in art. 18.3 juist wel in de mogelijkheid uitstel te vragen voor het formuleren van bezwaren. Dat de termijnen geen waarde hebben als deze niet “fataal” zouden zijn, volgt de Commissie van Beroep evenmin. Het stellen van “orde”-termijnen draagt bij aan een voortvarend en ordentelijk verloop van de procedure. Het geeft de mogelijkheid partijen aan te sporen wanneer daartoe aanleiding bestaat. Deze aanleiding is er nu niet.

- 4.3 Het tweede formele verweer ziet op de door Verweerder gestelde uitbreiding van de klacht in beroep; namelijk het verwijt dat Verweerder ook in arbeidsrechtelijke zin zijn nevenactiviteitenbeding had geschonden en de uitbreiding van de klacht met andere voorbeelden dan [Klant 1] en [Klant 2]. De Commissie van Beroep stelt voorop dat het in beroep uitbreiden van een klacht onverenigbaar is met een behoorlijke tuchtprocedure omdat dan een toetsing van gedrag in twee instanties verloren gaat. Of van uitbreiding van de klacht in dit geval sprake is, zal bij de behandeling van de beroepsgronden worden beoordeeld.

Met betrekking tot de beroepsgronden

- 4.4 In beroep berust DSI in het oordeel van de Tuchtcommissie dat de eerste twee klachtonderdelen; namelijk 1) Verweerder heeft het interne beleggingsbeleid niet nageleefd en 2) Verweerder heeft bijgedragen aan een onverantwoorde hoge concentratie van TCA-fondsen in de portefeuilles van zijn klanten, niet gegrond zijn. Deze klachtonderdelen maken daarom geen deel meer uit van het debat in beroep.

Het beroep van DSI richt zich tegen drie onderdelen van de uitspraak:

- a) de Tuchtcommissie heeft ten onrechte geen beslissing genomen over de vraag of de nevenactiviteiten van Verweerder via [Vennootschap A] een schending van de DSI Gedragscode inhouden;
- b) de Tuchtcommissie heeft een onjuiste beslissing genomen over de vraag of er vanuit [Vennootschap A] beleggingsdiensten zijn verleend;
- c) de Tuchtcommissie heeft Verweerder ten onrechte geen sanctie opgelegd vanwege de schending van de Gedragscode.

Met betrekking tot beroepsgrond a) de Tuchtcommissie heeft ten onrechte geen beslissing genomen over de vraag of de nevenactiviteiten van Verweerder via [Vennootschap A] een schending van de DSI Gedragscode inhouden

- 4.5 Verweerder voert aan dat de vraag of hij het verbod in een van de arbeidsovereenkomsten om nevenactiviteiten te verrichten zou hebben geschonden geen onderdeel uitmaakt van de klacht en daarom niet in beroep aan de klacht kan worden toegevoegd.

Dit verweer slaagt. In het klachtrapport dat de basis vormt voor de klacht wordt onder p. 19 “Onderwerp van de klacht” en onder p. 26 “Kern van de zaak” geen melding gemaakt van dit verwijt. Onder p. 77 in het klachtrapport wordt volledigheidshalve wel gewezen op een artikel in een van de arbeidsovereenkomsten maar uit de pleitnotitie van DSI blijkt dat het onderdeel “Arbeidsovereenkomst” slechts is aangehaald in het kader van waarborgen om belangenverstrengeling tegen te gaan. De Tuchtcommissie heeft wel een oordeel over de belangenverstrengeling gegeven. Nu dit aspect eerst na de uitspraak van de Tuchtcommissie wordt opgeworpen (en dat naar aanleiding van een informatieverzoek van DSI aan de advocaat van [Vennootschap E]), had de Tuchtcommissie hierover geen oordeel hoeven te geven. Overigens ziet de Commissie van Beroep niet in waarom DSI zich over deze arbeidsrechtelijke vraag bekreunt, te minder omdat [Vennootschap E] en Verweerder een vaststellingsovereenkomst hebben gesloten waarin – zoals Verweerder onbetwist heeft gesteld – is vastgesteld dat hij niet verwijtbaar heeft gehandeld en partijen elkaar finale kwijting hebben verleend. Dat [Vennootschap E] (en haar bestuurder [Bestuurder B]) en Verweerder tegen elkaar procederen omdat de vaststellingsovereenkomst niet naar behoren zou zijn overeengekomen, zou DSI aanleiding moeten geven tot extra terughoudendheid en zeker niet alleen af te gaan op de informatie die [Vennootschap E] aan DSI heeft verstrekt.

Met betrekking tot beroepsgrond b) de Tuchtcommissie heeft een onjuiste beslissing genomen over de vraag of er vanuit [Vennootschap A] beleggingsdiensten zijn verleend

- 4.6 DSI voert aan dat Verweerder vanuit [Vennootschap A] wel degelijk beleggingsdiensten heeft verleend. Ter onderbouwing wijst DSI niet alleen op de bevindingen in het klachtrapport met betrekking bemoeienissen van Verweerder vanuit [Vennootschap A] bij beleggingen van [Klant 1] en [Klant 2] maar beroept zich ook op aanvullende informatie die DSI op haar verzoek op 25 oktober 2024 van de advocaat van [Vennootschap E] heeft ontvangen. Die informatie ziet ook op bemoeienissen van Verweerder bij beleggingen van [Klant 3] en [Klant 4].

DSI betoogt dat er drie verschillende beleggingsdiensten zijn verleend:

- Verweerder is opgetreden als plaatsingsagent voor TCA-fondsen;
- Verweerder heeft effectenorders van retail beleggers doorgegeven;
- Verweerder heeft beleggingsadvies gegeven.

Daarmee zijn artikelen 7.1.2, 7.1.3, 7.1.5, 7.1.6, 7.2.1 en 7.2.3 van de vanaf 1 januari 2018 geldende Gedragscode geschonden.

- 4.7 Verweerder schetst de achtergrond van dit geschil en voert aan dat DSI geen onderzoek heeft gedaan naar de stellingen van [Vennootschap E] en deze één-op-één heeft overgenomen. DSI heeft geen nader zelfstandig onderzoek verricht terwijl de Tuchtcommissie uitdrukkelijk heeft overwogen dat er onvoldoende onderzoek is verricht. Bovendien beschikt Verweerder als ex-werknemer niet over de relevante dossiers terwijl [Vennootschap E] daarover wel beschikt.
- 4.8 Tijdens de behandeling van het hoger beroep bleek dat DSI naar aanleiding van de bestreden uitspraak alleen op 14 oktober 2024 een informatieverzoek heeft gedaan aan de advocaat van [Vennootschap E] waarop de advocaat van [Vennootschap E] bij brief van 25 oktober 2024 heeft gereageerd. Het is de Commissie van Beroep opgevallen dat de reactie van [Vennootschap E] ter onderbouwing van het beroepsschrift de inhoud van de reactie bijna één-op-één is overgenomen.
- 4.9 De Commissie van Beroep constateert allereerst dat DSI in onvoldoende mate haar zelfstandige positie heeft bewaakt terwijl juist een meer kritische houding ten aanzien van door of namens [Vennootschap E] verstrekte informatie op zijn plaats was geweest. De Commissie van Beroep wijst daarbij op het volgende. In het klachtrapport maakt DSI onder meer de ernstige verwijten dat Verweerder het interne beleggingsbeleid van [Vennootschap E] niet zou hebben nageleefd en zou hebben bijgedragen aan een onverantwoorde hoge concentratie van TCA-fondsen in de portefeuilles van zijn klanten. De Tuchtcommissie heeft deze klachtonderdelen ongegrond verklaard en daarbij overwogen dat de toenmalige bestuurders van [Vennootschap D] niet in het onderzoek zijn betrokken en dat het daarom voor de Tuchtcommissie niet mogelijk is om vast te stellen welke rol zij hadden bij de aankoop van de beleggingen in de TCA-fondsen. Ook is opvallend dat de Tuchtcommissie aan de verklaring van onder meer [Bestuurder B], bestuurder van [Vennootschap E] (inhoudende dat TCA als belegging niet was goedgekeurd) geen waarde heeft toegekend. Deze overwegingen van de Tuchtcommissie zijn voor DSI geen aanleiding geweest om alsnog nader onderzoek te doen en dan met name naar de handelwijze van de toenmalige bestuurders van [Vennootschap D] heeft DSI. Met betrekking tot deze onderdelen heeft DSI berust in het oordeel van de Tuchtcommissie. In plaats daarvan heeft DSI enkel informatie opgevraagd bij (de advocaat van) [Vennootschap E] en dat alleen ten aanzien de dienstverlening van Verweerder tijdens zijn dienstverband bij [Vennootschap D]/[Vennootschap E] en de belangenverstrengeling. Nadat DSI informatie van de advocaat van [Vennootschap E] had ontvangen, heeft zij niet alleen de klacht in beroep ten onrechte willen uitbreiden met schending van het arbeidsrechtelijke verbod om nevenactiviteiten te verrichten (zie hierover 4.5), maar heeft in beroep ook andere nader uitgewerkte gevallen ([Klant 3] en [Klant 4]) erbij betrokken zonder eerst Verweerder de gelegenheid te bieden hierop te reageren. Daarmee schendt DSI elementaire beginselen van een zorgvuldig onderzoek en van hoor- en wederhoor. Bovendien blijkt uit het verweerschrift in hoger beroep en de daarbij verstrekte informatie (Whatsapp communicatie en e-

mailverkeer) dat de door [Vennootschap E] verstrekte informatie onvolledig is en nader onderzoek geboden was. De Commissie van Beroep zal deze nieuwe gevallen dan ook buiten beschouwing laten.

- 4.10 Uit de overgelegde correspondentie in het klachtrapport blijkt dat de beleggingsadviezen vanuit [Vennootschap D] zijn gegeven. Dit zijn dan ook geen beleggingsdiensten die door [Vennootschap A] zijn verleend.

Uit het inschrijfformulier van [Klant I], dat als bijlage bij het klachtrapport van DSI is gevoegd, blijkt dat Verweerder als placement agent fungeerde. Nu de rol van Verweerder daarbij niet beperkt bleef tot enkel de introductie tot het TCA-fonds, is dat aan te merken als het verlenen van een beleggingsdienst, namelijk het plaatsen van financiële instrumenten zonder plaatsingsgarantie.

Tijdens de mondelinge behandeling heeft Verweerder verklaard dat hij cliënten niet alleen hielp met het (vanuit [Vennootschap A]) invullen van de inschrijfformulieren, maar dat hij deze ook voor (sommige) klanten rechtstreeks verstuurd naar het TCA-fonds. Deze laatste activiteiten zijn aan te merken als een vorm van het verlenen van een beleggingsdienst, namelijk het doorgeven van een order. Voor het verlenen van dergelijke beleggingsdiensten geldt op grond van art. 2:96 Wft een vergunningsplicht waarover [Vennootschap A] niet beschikte. Het verweer dat de beleggingen van klanten altijd meer dan € 100.000 bedroegen en daarom een vrijstelling zou gelden, miskent dat deze vrijstelling ziet op de prospectusplicht (van het fonds) en niet op de vergunningsplicht voor de beleggingsdienstverlening. Daarmee heeft Verweerder de artikelen 7.1.5 en 7.1.6 van de Gedragscode zoals deze vanaf 1 januari 2018 golden geschonden. Deze beroepsgrond van DSI slaagt dan ook en de Commissie van Beroep zal daarom de bestreden beslissing van de Tuchtcommissie vernietigen voor zover het klachtonderdeel 3 (Verweerder heeft vanuit zijn privé vennootschap illegale beleggingsdiensten verleend) ongegrond is verklaard en deze alsnog gegrond verklaren.

Met betrekking tot beroepsgrond c) de Tuchtcommissie heeft Verweerder ten onrechte geen sanctie opgelegd vanwege de schending van de Gedragscode

- 4.11 De Tuchtcommissie heeft met betrekking tot klachtonderdeel 4 geoordeeld dat Verweerder heeft nagelaten iedere schijn van belangenverstrengeling tegen te gaan door zowel vanuit [Vennootschap D]/[Vennootschap E] als vanuit [Vennootschap A] met dezelfde cliënten te communiceren. Tegen dit oordeel is in beroep niet opgekomen. De Commissie van Beroep zal zoals hiervoor onder 4.10 is overwogen klachtonderdeel 3 alsnog gegrond verklaren. Dit oordeel vormt echter geen aanleiding aan Verweerder alsnog een maatregel op te leggen. De DSI-registratie van Verweerder is per 19 oktober 2022 door DSI beëindigd nadat Verweerder zijn baan bij [Vennootschap E] was kwijtgeraakt. Het is de Commissie van Beroep niet gebleken dat Verweerder uit eigen gewin heeft gehandeld. Het is meer aannemelijk dat Verweerder juist de belangen van zijn cliënten voorop heeft willen stellen. De Commissie van Beroep sluit niet uit dat [Vennootschap D]/[Vennootschap E] met

betrekking de geground verklaarde onderdelen van de hoed en de rand wist. Het onderzoek door DSI heeft voorts niet alleen lange tijd geduurd maar is ook onnodig en onevenredig belastend voor Verweerder geweest. Ernstige aantijgingen, gevoed door [Vennootschap E], bleken voor een belangrijk deel ongegrond te zijn. Verder is het onderzoek gebrekkig en eenzijdig geweest waarbij de focus uitsluitend op Verweerder was gericht terwijl er alle aanleiding was tot een zelfstandig breder en diepgaander onderzoek.

Er is geen aanleiding voor het uitspreken van een kostenveroordeling.

5. Beslissing

De Commissie van Beroep:

- vernietigt de bestreden beslissing van de Tuchtcommissie voor zover het klachtonderdeel 3 (Verweerder heeft vanuit zijn privé vennootschap illegale beleggingsdiensten verleend) ongegrond is verklaard;
- verklaart dit klachtonderdeel alsnog geground.
- handhaaft de beslissing van de Tuchtcommissie voor het overige.

Deze beslissing is op 30 april 2025 gegeven door mr. T. Zuidema, voorzitter, mr. dr. S.B. van Baalen, mr. D.M. Geelen, mr. A.R.O. Mooy en mr. H. Veerbeek.

T. Zuidema (voorzitter)

J.R. de Jong (secretaris)

Deze uitspraak is op 30 april 2025 verzonden aan partijen.